

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-393)

May (2) / 2023

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	4
3. தத்வ த்ரயம்.....	5
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	10
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	18

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 213)

64-2. ஆத்யந்த அநல ஸம்யுக்தம் மாயா வ்யாபிஸமந்விதம்

65-1. கருடம் தாரகஸ்யாந்தே ததந்தே தாரிகாம் ஸ்மரேத்

பொருள் – தொடக்கம் மற்றும் முடிவு ஆகியவற்றில் அக்னியைக் குறிக்கும் “ர” என்பதுடன், மாயா என்பதைக் குறிக்கும் “இ” மற்றும் எங்கும் வ்யாபித்துள்ளதைக் குறிக்கும் புள்ளி, இவற்றுடன் கருடமாகிய “க்ஷ” மற்றும் “ஓம்” ஆகியவை சேர்ந்துள்ள மந்திரத்தை எப்போதும் எண்ணவேண்டும்.

குறிப்பு – இந்த மந்திரமானது “ஓம் க்ஷரீம் ஹரீம் ஸ்ரயாம் ஸ்த்ரயாம் அ ஆ இ ஈ உ ஊ ரு ரூ ல்ரு ல்ரூ ஏ ஐ ஓ ஒள அம் அஹ க க2 க3 க4 ங ச ச2 ஜ ஜ2 ரு ட ட2 ட3 ட4 ண த த2 த3 த4 ந ப ப2 ப3 ப4 ம ய ர ல வ ஸ ஷ ஸ ஹ க்ஷ வாகீச்வர்யை நம:” என்பதாகும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி – 79)

[ஸேநாபதி] தேவனே! மற்ற மதத்தின் கருத்துக்களை வேரறுக்க தாங்கள், “வேதாந்த ஸித்தாந்தம்” என்பவரையும், “வாதம்” என்பவரையும் முன்பே பணியில் அமர்த்தியுள்ளீர்கள். இப்போது நாம் அத்தகைய யுத்தத்தின் முடிவை நெருங்கியுள்ளோம்.

ஸித்தாந்தம் மற்றும் வாதம் ஆகிய இருவரும்
குரு மற்றும் சிஷ்ய வேஷத்தில் வருகின்றனர்

[ஸித்தாந்தம் – குரு] நீண்ட ஆயுள் கொண்டவனே! ஒரு தூணை நன்றாக நிலை நிறுத்துவதற்காக அதனை அந்தப் பக்கமும் இந்தப் பக்கமும் அசைப்பர். அது போன்று, இலங்கையில் உள்ள ராசஷஸ வீரர்களுக்கு ஹனுமான் போன்று உள்ள நீ, நம்முடைய சாஸ்த்ரங்கள் குறித்த சரியான ஞானம் கொண்டவனாக, வேதாந்தத்தின் உண்மைகளை நன்கு நிலை நிறுத்தியுள்ளாய்.

[வாதம் – சிஷ்யன் வணங்கியபடி] பகவானே! யதீந்த்ர வேஷத்தில் உள்ள நீவிர், எனது கண்களுக்கு தத்தாத்ரேயராகவே புலப்படுகிறீர். அவரைக் குறித்து மஹரிஷிகள் இவ்விதமாகக் கூறினர்: “காணாத சாக்ய பாஷாண்டை: த்ரயீ தர்மோ விலோபித: | த்ரிதண்ட தாரிணா பூர்வே விஷ்ணுநா ரசஷித த்ரயீ – காணாத மதம், பெளத்த மதம், பாஷாண்டிகள் ஆகியோரால் வேத தர்மங்கள் அழிக்கப்பட்டன. அப்போது விஷ்ணு த்ரிதண்டம் ஏந்திய ஸந்யாஸி (தத்தாத்ரேயர்) ரூபத்தில் வந்து அந்தத் தர்மங்களைக் காப்பாற்றினான்”.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 91)

வ்யாக்யானம் - (அவற்றினுடைய புஜாயுத வர்ண க்ருதய ஸ்தாநாதி பேதங்கள்) ஆவன, கீழ்ச் சொல்லப்பட்ட பர வ்யூஹ விபவங்களாகிற அவற்றினுடைய “புஜாயுதாநாம் நியமஸ் தத்ரதத்ரேச்சயா மம, ஜாக்ரத் ஸம்ஜ்ஞே சாதூராத்மயே ததத் புஜச்சதுஷ்டயம். சாந்தோதிதாஸ்து த்விபுஜா: ஸ்வப்நாத்யா கணநாயக! தேவோ ஜகந்நாதோ வாஸுதேவோ ஜகத்பதி:. சதுர்ப்புஜச் ச்யாமளாங்க: பரமே வ்யோம்நி நிஷ்டித:. நித்யோதிதச் சாந்ததநூராஸ்தே வ்யோம்நி ஷட் குண:. சாந்தோதிதச் சாந்தவபுர் த்விபுஜ: புருஷாக்ருதி:” என்றும், “கேசவாத்யா குணாத்யக்ஷ மூர்த்யந்தர ஸமாஹ்வயா:, உபாஸகாநாம் ஸேநேச! புக்தி முக்தி பல ப்ரதா:; ஸர்வே சதுர்ப்புஜா ஜ்ஞேயா: பத்ம சங்காதி தாரகா:, தத்தச் சாஸ்த்ரேஷு ச ஜ்ஞேயா லாஞ்சநாபரணாதய:. சதுச்சக்ரதரம் மாம் து ஸ்ம்ருத்வா ஜாம்பூநத ப்ரபம், சதுச் சங்கதரம் தேவம் நீல ஜீமூத ஸந்நிபம் இந்த்ர நீல நிபச்யாமம் சதுர்ஹஸ்தைர் கதாதரம், சதுர்ப்புஜ தநுஷ்டமந்தம் சந்த்ரபா ஸத்ருசத்யுதிம். சதுர்ஹலதரம் தேவம் பத்ம கிஞ்ஜல்க ஸந்நிபம். முஸலாஸ்த்ரம் மஹாவிஷ்ணும் அரவிந்தாபமேவ ச, கட்கபாணிம் சதுர்ஹஸ்தம் அக்நி ஸந்நிப தேஜஸம், சதுர்வஜ்ரதரம் தேவம் தருணாதித்ய ஸந்நிபம், பட்டஸாயுத ஹஸ்தஞ்ச புண்டரீகாபமேவ ச. சதுர்ப்பிர் முத்கரதரம் புணைர் வித்யுத ஸமத்யுதிம் பஞ்சாயுததரம் மாஞ்ச ஸஹஸ்ராம்ச ஸமப்ரபம். பாச ஹஸ்ததரம் தேவம் பாலார்க்கசத ஸந்நிபம்” என்றுமித்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிற புஜ பேதங்களும், வர்ண பேதங்களும், இந்த வ்யூஹ பேத விபவ பேதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரத்யேகமுண்டான க்ருத்ய பேதங்களும், ஆமோதாதிகளும் அயோத்யா மதுராதிகளுமாய்க் கொண்டு வ்யூஹ விபவங்களுக்கு ப்ரத்யேகமுண்டான ஸ்தாந பேதங்களும், ஆதி சப்தத்தாலே க்ரோட க்ருதங்களான பூஷண வஸ்தராதி பேதங்களும். (துரவதரங்களுமாய் குஹ்யதமங்களுமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம்) என்றது, இவையெல்லாம்

சொன்னாலும் ஒருவர்க்கு புத்தி பண்ணவுமரிதாய் அவதார
ரஹஸ்யங்களாகையாலே, மிகவும் குஹ்யமுமாயிருக்கையாலே,
சொல்லுகிறோமில்லை யென்கை.

விளக்கம் – (அவற்றினுடைய புஜாயுத வர்ண க்ருதய ஸ்தாநாதி பேதங்கள்) - அந்த விபவங்களின் திருத்தோள்கள், ஆயுதங்கள் போன்றவற்றில் உள்ள வேறுபாடுகள் எவை என்பதற்கு அடுத்து விடை அளிக்கிறார். ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதை - புஜாயுதாநாம் நியமஸ் தத்ரதத்ரேச்சயா மம, ஜாக்ரத் ஸம்ஜ்ஞே சாதூராத்தம்யே ததத் புஜச்சதுஷ்டயம். சாந்தோதிதாஸ்து த்விபுஜா: ஸ்வப்நாத்யா கணநாயக! தேவோ ஜகந்நாதோ வாஸுதேவோ ஜகத்பதி:. சதுர்ப்புஜச் ச்யாமளாங்க: பரமே வ்யோம்நி நிஷ்டித:. நித்யோதிதச் சாந்ததநூராஸ்தே வ்யோம்நி ஷட் குண:. சாந்தோதிதச் சாந்தவபுர் த்விபுஜ: புருஷாக்ருதி: – அந்த விபவங்களுடைய புஜங்கள், ஆயுதங்கள், அவற்றின் செயல்பாடுகள் போன்ற பலவும் எனது விருப்பத்தால் நிகழ்கின்றன. விழிப்பு நிலை என்பதாக உள்ள நான்கு நிலைகளாக, நான்கு விதமாக உள்ள மூர்த்திகளுக்கு நான்கு தோள்கள் உள்ளன. கனவு மற்றும் ஆழ்ந்த உறக்கம் என்பதாக உள்ள நிலைகளுக்குத் தேவதையாக உள்ள வாஸுதேவன் போன்றவர்களுக்கு இரண்டு திருத்தோள்கள் உள்ளன. ஆதிதேவனாகவும், ஜகத்தின் பதியாகவும், வாஸுதேவனாகவும் உள்ள ஜகத்பதிக்கு நான்கு திருத்தோள்கள் மற்றும் நீலநிறம் ஆகியவை உள்ளன; இவன் பரமபதத்தில் உள்ளான்; ஆறு குணங்கள் கொண்ட அவன் சாந்தமான திருமேனியுடன் அந்த இடத்தில் உள்ளான். சாந்தோதிதன் எனப்படும் வ்யூஹ வாஸுதேவன், சாந்தமான திருமேனியுடன் இரண்டு திருத்தோள்கள் கொண்டவனாக உள்ளான் - என்றும், ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையில் – கேசவாத்யா குணாத்யக்ஷ மூர்த்யந்தர ஸமாஹ்வயா:, உபாஸகாநாம் ஸேநேச! புக்தி முக்தி பல ப்ரதா:; ஸர்வே சதுர்ப்புஜா ஜ்ஞேயா: பத்ம சங்காதி தாரகா:, தத்தச் சாஸ்த்ரேஷு ச ஜ்ஞேயா லாஞ்சநாபரணாதய:. சதுச்சக்ரதரம் மாம் து ஸ்ம்ருத்வா ஜாம்பூநத ப்ரபம், சதுச் சங்கதரம் தேவம் நீல ஜீமூத ஸந்நிபம் இந்த்ர நீல நிபச்யாமம் சதுர்ஹஸ்தைர் கதாதரம், சதுர்ப்புஜ தநுஷ்டமந்தம் சந்த்ரபா ஸத்ருசத்யுதிம். சதுர்ஹலதரம் தேவம் பத்ம கிஞ்ஜல்க ஸந்நிபம். முஸலாஸ்த்ரம் மஹாவிஷ்ணும் அரவிந்தாபமேவ ச, கட்கபாணிம் சதுர்ஹஸ்தம் அக்நி ஸந்நிப தேஜஸம், சதுர்வஜ்ரதரம் தேவம் தருணாதித்ய ஸந்நிபம், பட்டஸாயுத ஹஸ்தஞ்ச புண்டரீகாபமேவ ச. சதுர்ப்பிர் முத்கரதரம் புணைர் வித்யுத ஸமத்யுதிம் பஞ்சாயுததரம் மாஞ்ச ஸஹஸ்ராம்ச ஸமப்ரபம். பாச ஹஸ்ததரம் தேவம் பாலார்க்கசத ஸந்நிபம் - மூர்த்யந்தரம் என்று

கூறப்படும் கேசவன் முதலான பன்னிரண்டு வ்யூஹங்கள், தங்களை உபாஸிப்பவர்களுக்கு புத்தியும் மோக்ஷமும் அளிப்பார்கள். அனைத்து மூர்த்திகளும் நான்கு திருக்கரங்களுடன், தாமரை சங்கு முதலானவற்றைக் கொண்டவர்களாக உள்ளதை அறியவேண்டும். இவர்களுடைய அடையாளம் மற்றும் ஆபரணம் குறித்து அந்தந்த சாஸ்த்ரங்களில் அறியலாம். நான்கு சக்கரங்கள் கொண்டவராக, பொன்னிற ஒளியுடன் உள்ளவராகவும் (கேசவன்), நான்கு சங்குகள் ஏந்தி, ஒளிவீசும் கருமையான மேகம் போன்று உள்ளவராகவும் (நாராயணன்); நான்கு கதைகள் ஏந்தி, இந்த்ர நீலக்கல் போன்று உள்ளவராகவும் (மாதவன்); நான்கு திருக்கரங்களில் வில்லை ஏந்தி, சந்த்ரன் போன்று ஒளி வீசுபவராகவும் (விஷ்ணு); நான்கு உலக்கைகள் ஏந்தி, தாமரையின் ஒளியை வீசுபவராகவும் (மதுஸூதனன்); நான்கு திருக்கரங்களிலும் வாளை ஏந்தி அக்னியின் ஒளியுடன் நிற்பவராகவும் (த்ரிவிக்ரமன்); நான்கு திருக்கரங்களிலும் வஜ்ராயுதம் ஏந்தி, இளஞ்சூரியன் போன்று ஒளிர்வவராகவும் (வாமநன்); நான்கு திருக்கரங்களிலும் ஈட்டிகளை ஏந்தி, வெண்மையான தாமரை நிறம் கொண்டவராகவும் (ஸ்ரீதரன்); நான்கு திருக்கரங்களிலும் சாட்டைகளை ஏந்தியவராகவும் (ஹ்ருஷீகேசன்); நான்கு திருக்கரங்களிலும் பட்டஸம் என்ற ஆயுதம் ஏந்தி, மின்னல் போன்று ஒளிர்வவராகவும் (பத்மநாபன்); நான்கு திருத்தோள்களிலும் பாசக்கயிற்றை ஏந்தி, இளஞ்சூரிய நிறம் கொண்டவராகவும் (தாமோதரன்) என்னை எண்ணுவீராக - என்றும் உள்ள வாக்கியங்களில் கூறப்படும் திருத்தோள்களில் உள்ள வேறுபாடுகள், நிறங்களில் உள்ள வேறுபாடுகள், இத்தகைய வ்யூஹ வேறுபாடுகள் மற்றும் விபவ வேறுபாடுகள் ஆகிய ஒவ்வொரு மூர்த்திக்கும் தனித்தனியாக உள்ளதான செயல்பாடு வேறுபாடுகள் மற்றும் அயோத்யா மதுரா முதலானவை தொடக்கமாக உள்ளதான வ்யூஹ விபவங்களுடைய இருப்பிட வேறுபாடுகளும் இங்கு கூறப்பட்டதாகவே கொள்ள வேண்டும். இங்குள்ள “ஆதி” என்பதன் மூலம் ஆபரணங்கள், ஆடைகள், ஆயுதங்கள் ஆகிய வேறுபாடுகள் கூறப்பட்டன. (துரவதரங்களுமாய் குஹ்யதமங்களுமா யிருக்கையாலே சொல்லுகிறிலோம்) - என்பதன் மூலம், இவை அனைத்தும் கூறப்பட்ட போதிலும், யாராலும் எண்ணுவதற்கு அரிதாக உள்ள அவதார ரஹஸ்யங்களாக இவை உள்ளதால், மிகவும் இரகசியமாக உள்ளதால், கூறப்படவில்லை என்கிறார்.

194. அவதாரங்களுக்கு ஹேது இச்சை.

அவதாரிகை - லோகத்தில் ஜன்மங்களுக்கு ஹேது கர்மமாயன்றே இருப்பது; இவனுடைய அவதாரங்களுக்கு ஹேது ஏதென்னவருளிச் செய்கிறார் (அவதாரங்களுக்கு ஹேது இச்சை) என்று.

விளக்கம் - இந்த லோகத்தில் ஒரு பிறவி எடுத்தல் என்பதற்குக் காரணமாக, கர்மமே உள்ளது. இவனுடைய அவதாரங்களுக்குக் காரணமாக உள்ளது என்ன என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது “பஹுதா விஜாயதே”, “பஹுநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி”, “பல பிறப்பாய்”, “எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்”, “மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவி பிறந்த” என்னும்படி பஹுவிதமாகச் சொல்லப்படுகிற இவனுடைய அவதாரங்களுக்கு ஹேது, “இப்படியவதரிப்போம்” என்னும் ஸ்வேச்சையொழிய ஹேத்வந்தரமில்லை யென்கை. “ஸம்பவாமி ஆத்மமாயயா” என்று தானே யருளிச் செய்தானிறே; “ஆத்மமாயயா” என்றது, “ஆத்மேச்சயா” என்றபடி; “மாயா வ்யுநம் ஜ்ஞாநம்” என்று மாயா சப்தம் ஜ்ஞாந வாசியாகையாலே, இச்சா ரூபமான ஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது; “இச்சா க்ருஹீதாபிமதோரு தேஹ” என்னக் கடவதிறே.

விளக்கம் - “பஹுதா விஜாயதே - பலவிதமாகப் பிறக்கிறான்” என்றும், கீதை (4-5) - பஹுநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி - எனக்குப் பல ஜன்மங்கள் கழிந்தன - என்றும், திருவாய்மொழி (1-3-2) - பல பிறப்பாய் - என்றும், திருவிருத்தம் (1) - எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் - என்றும், திருவாய்மொழி (3-5-6) - மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப்பிறவி பிறந்த - என்றும் பலவிதமாகக் கூறப்படுவதான இவனுடைய அவதாரங்களுக்கான காரணம், “இப்படியாக நான் அவதரிப்பேன்” என்ற இச்சை அல்லாமல், வேறு ஏதும் இல்லை. கீதை (4-6) - ஸம்பவாமி ஆத்மமாயயா - எனது இச்சையால் அவதரிக்கிறேன் - என்று தானே உரைத்தான் அல்லவோ? இங்கு “ஆத்ம மாயயா” என்றால் “ஆத்ம இச்சயா” என்று பொருள்; அதாவது “மாயா வ்யுநம் ஜ்ஞாநம் - மாயா, வ்யுநம், ஞானம் ஆகிய சொற்கள் ஞானத்தைக் குறிக்கும்” என்பதற்கு ஏற்ப “மாயா” என்ற பதமானது ஞானத்தைக் குறிப்பதால், இச்சை என்ற வடிவில் உள்ள ஞானம் என்று கருத்து. “இச்சா க்ருஹீதாபிமதோரு தேஹ - எனது இச்சையால் நான் பல சரீரங்களை எடுக்கிறேன்” என்பது காண்க.

வ்யாக்யானம் – “இயம் வையூஹீ வை ஸ்திதி ரத கிலேச்சாவிஹ்ருதயே விபூதீநாம் மத்யே ஸுர நர திரச்சாம் அவதரந், ஸஜாதீயஸ் தேஷாமிதிது விபவாக்க்யாமபி பஜந் கரீச! த்வம் பூர்ணோ வரகுணகணைஸ் தாந ஸ்தகயஸி” என்றும், “ஏவம் ஸ்திதே த்வதுபஸம்சர்யணாப்யுபாயோ மாநேந கேநசித அலப்ஸ்யத நோப லப்தும், நோசேத் அமர்த்ய மநுஜாதிஷு யோநிஷு த்வம் இச்சா விஹார விதிநா ஸமவாதரிஷ்ய:” என்றும் அவதார ஹேது இச்சையென்னுமிடத்தை ஆழ்வான் விசதமாகவருளிச் செய்தாரிறே.

விளக்கம் – ஸ்ரீவரதராஜஸ்தவத்தில் - இயம் வையூஹீ வை ஸ்திதி ரத கிலேச்சாவிஹ்ருதயே விபூதீநாம் மத்யே ஸுர நர திரச்சாம் அவதரந், ஸஜாதீயஸ் தேஷாமிதிது விபவாக்க்யாமபி பஜந் கரீச! த்வம் பூர்ணோ வரகுணகணைஸ் தாந ஸ்தகயஸி - வரதா! உனது இந்த நிலையானது வ்யூஹத்தைப் பற்றியே உள்ளது. நீ விரும்பும் விதமாக, உனது விளையாட்டின் காரணமாக, உனது லோகத்தில் தேவர்கள் மனிதர்கள் விலங்குகள் ஆகியோருடைய நடுவில் அவதரிக்கும் நீ, விபவ அவதாரம் என்ற பெயர் பெறுகிறாய். பூர்ணமான குணங்கள் கொண்டவனாக நீ உள்ளபோதிலும், அந்த மனிதர் விலங்குகள் ஆகியவற்றின் நடுவில் உள்ளதால், அத்தகைய உயர்ந்த குணங்களை மறைத்துக் கொள்கிறாய் - என்றும், அதிமாநிஷஸ்தவத்தில் - ஏவம் ஸ்திதே த்வதுபஸம்சர்யணாப்யுபாயோ மாநேந கேநசித அலப்ஸ்யத நோப லப்தும், நோசேத் அமர்த்ய மநுஜாதிஷு யோநிஷு த்வம் இச்சா விஹார விதிநா ஸமவாதரிஷ்ய: - நீ இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதவன் ஆவாய். ஆனால் உனது இச்சையால் இங்கு ஸஞ்சரிக்கும்போது தேவர்கள், மனிதர்கள், தாவரங்கள் என்பது போன்று பிறவிகளில் நீ அவதரிக்காமல் இருந்திருந்தால், உன்னை அடையும் வழியை அறிதல் என்பது இயலாமல் போகும் - என்றும் உள்ள இடங்களில், அவனுடைய அவதாரத்திற்கான காரணம் என்பது, அவனுடைய இச்சையே ஆகும் என்று கூரத்தாழ்வான் விரிவாக அருளிச்செய்தார்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 358)

5-3-9 நாணும் நிறையும் கவர்ந்து என்னை நன்நெஞ்சம் கூவிக் கொண்டு
சேனூயர் வானத்திருக்கும் தேவபிரான் தன்னை
ஆணை என் தோழி! உலகுதோறு அலர் தூற்றி ஆம்
கோணைகள் செய்து குதிரியாய் மடல் ஊர்துமே

பொருள் - எனது தோழியே! என்னுடைய நாணம் மற்றும் நிறை ஆகியவற்றை
அபகரித்து, எனது நல்ல உள்ளத்தையும் அழைத்துக்கொண்டு, மிகவும்
உயர்ந்துள்ள பரமபதத்தில் உள்ளவனாகவும், நித்யஸூரிகளுக்கு இந்த உலகில்
தான் செய்த லீலைகளை உரைத்தபடி உள்ளவனாகவும், அனைத்தையும்
நியமிப்பவனாகவும் உள்ள அவனை, அனைத்து லோகங்களும் பழி
தூற்றும்படியாக, என்னால் செய்யக்கூடிய பலவற்றையும் செய்து, ஒருவருக்கும்
அடங்காத நாணம் அற்ற பெண்ணாக நின்று மடல் எடுப்பேன். இது உன் மீது
ஆணையாகும்.

அவதாரிகை - நெஞ்சு விம்மல் பொருமலாகாநிற்கவும், தன் ஸ்தீரீவத்தாலே
இதுக்குமுன்பு மறைத்துக்கொண்டுபோந்தாள்; இனி, “அவனையழிக்கப் புகுகிற
நாம் ஆர்க்கு மறைப்பது” என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறாள்.

விளக்கம் – நெஞ்சமானது, இவளுடைய ஆற்றாமை காரணமாக பலவிதமான மன
மாறுதல்களை உண்டாக்கியது. ஆயினும் தனது பெண்மைத்தன்மை காரணமாக
அவற்றை இதுவரை மறைத்துக்கொண்டாள். அடுத்து, “அவனை மடல் எடுத்து

அழிக்க முயலும் நான், இனி யாருக்காக அந்த மாற்றங்களை மறைக்கவேண்டும்?”, என்று உரைக்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (நாணும் நிறையுங் கவர்ந்து) ஸத்தாப்ரயுக்தமானத்தையுங் கொண்டான், களவு கலந்தால் வருமத்தையுங் கொண்டான். வாசல் விட்டுப் புறப்படக் கடவதல்லாத லஜ்ஜையையும் கைக்கொண்டு, அகவாயிலோட்டம் தாய்மார்க்கும் சொல்லக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கும் அடக்கத்தையும் கைக்கொண்டு. (என்னை) அவையே நிரூபகமான என்னை. (நன்னெஞ்சங் கூவிக்கொண்டு) பறித்துக் கொண்ட நாணும் நிறையும் தந்தாலும் இட்டு வைக்கைக்குக் கலமில்லாதபடி; அவற்றுக்கு ஆசிரயமான, என்னிற் காட்டிலும் தன்பக்கல் பாவபந்தத்தில் ஊற்றமுடைய நெஞ்சைத் தன்பக்கலிலே நொடித்துக்கொண்டு. “இவற்றைக் கொண்டு இன்னம் கடலிலே கிடக்கில், இவள் த்வரையிருந்தபடியால் திரைமேலே அடியிட்டுக் கையும்மடலுமாய் வந்து நிற்கவுங்கூடும்” என்று பார்த்து, எட்டாநிலத்திலே போய் இருந்தானாயிற்று.

விளக்கம் - (நாணும் நிறையும் கவர்ந்து) - எனது ஸ்வரூபத்துடன் சேர்ந்து நிற்கின்ற நாணத்தைக் கவர்ந்தான். களவு என்பது, உள்ளத்தில் இருப்பதை மறைத்தல் ஆகிறது; அது தோற்றத்தில் வெளிப்படும்; அத்தகைய மறைப்பதன் மூலம் வெளிப்படுவதையும் கவர்ந்தான். வாசலை விட்டுப் புறப்படக் கூடியதாக உள்ள நிலையைத் தடுக்கும் நாணம் மற்றும் மனதில் எண்ணுவதைத் தனது தாய்மார்க்கும் உரைக்க இயலாதபடித் தடுக்கும் அடக்கம் ஆகிய இரண்டையும் அபகரித்தான். (என்னை) - நாணம் மற்றும் அடக்கம் ஆகிய பண்புகள் மூலம் அடையாளம் காண்பிக்கலாம்படி உள்ள என்னை. (நல் நெஞ்சம் கூவிக் கொண்டு) - என்னிடமிருந்து பறித்துக் கொண்ட நாணம் மற்றும் அடக்கம் ஆகியவற்றை அவன் மீண்டும் எனக்கே அளித்தாலும், அவற்றை மீண்டும் வைப்பதற்கான இடம் இல்லாதபடி; அதாவது அவற்றுக்கு இடமாக உள்ளதும், என்னைக் காட்டிலும் அவனிடம் அதிகமான ஈடுபாட்டுடன் உள்ளதும் ஆகிய எனது நெஞ்சத்தை தன்பக்கம் மிகவும் இங்கிதமாக அழைத்துக் கொண்டு. கடந்த பாசுரத்தில் “அலைகடல் பள்ளி அம்மான்” என்றாள்; இங்கு “சேண் உயர் வானத்து இருக்கும்” என்றாள்; இவ்விதம் மாறி உரைப்பதன் கருத்தை அடுத்து விளக்குகிறார். “இவளுடைய நாணம் மற்றும் அடக்கம் அகியவற்றை நாம் கவர்ந்து வந்தோம். இவளுடைய வேகம் அதிகமாக உள்ளது. இவ்விதம் இவள் இருந்தால், இந்தக் கடலில் அலைகள் மீது தனது கால்கள் கொண்டு நடந்து வந்து, கையும் மடலுமாக

நிற்கக் கூடும். ஆகவே நாம் இவளுக்கு எட்டாத உயரத்திற்குச் செல்வோம்” என்று எண்ணி பரமபதம் சென்றான்.

வ்யாக்யானம் - (சேனூயர் வானத்திருக்கும்) சேனென்றும் உயர்த்தி, உயரென்றும் உயர்த்தி; இரண்டாலும், மிக்க ஓக்கத்தையுடைத்தான, வானத்திலேயிருக்கும். அந்தரஜாதிகளான இந்த்ராதிகள் குடியிருப்பிலன்றிக்கே, பரமபதத்திலே. (தேவபிரான் தன்னை) இங்கே வந்து கொண்டு போன நானும் நிறையுமான ஒடுக்குமாட்டைப் பாரித்துக் கொண்டு, தன் வெற்றி காட்டிக் கொண்டிருக்கிறபடி. “ஸம்ஸார மண்டலத்திற் போய் நான் பெற்றுக் கொண்டு வந்தவை இவை” என்று தன் வெற்றி காட்டிக் கொண்டிருக்கிற ஓலக்கம் முந்துறமுன்னம் அதுவாகப் பெற்றோமிறே, ப்ரஹ்மாதிக ளோலக்கம்போலே லாபாலாபாதி களில் வரும் துடிப்பறியாத ஓலக்கமன்றிக்கே. வ்யதிரேகத்தால் வரும் வ்யஸநம் அறியார்களேயாகிலும், அந்வயத்தால் வரும் ரஸம் அறிவர்களிறே முன்னம். (சேனூயர் வானத்திருக்கும் தேவபிரான் தன்னை) அவன்தானும், “ப்ரளயத்துக்கு அழியாத நிலம்” என்னுமித்தனையுமாயிற்று ஏற்றமாக அவ்விடத்துக்கு நினைத்திருப்பது; “விரஹ ப்ரளயம் ஏறிப் பாயாதவிடமில்லை” என்று அறிய மாட்டுகிறிலன்; அறிந்தானாகில் கிடந்தவிடத்தே கிடக்குமே!

விளக்கம் - (சேண் உயர் வானத்து இருக்கும்) - சேண் என்றாலும் உயர்த்தி, உயர் என்றாலும் உயர்த்தி; இரண்டையும் ஏன் கூறவேண்டும்? இவை இரண்டாலும், மிகுந்த உயரத்தில் உள்ள இருப்பைக் கூறுகிறார்; அதாவது வானத்தில் உள்ளான். ஆகாசத்தில் திரிந்தபடி உள்ள இந்திரன் போன்றவர்களுடைய இடம் போன்று அல்லாமல், மிகவும் உயர்ந்த இடத்தில்; அதாவது, பரமபதத்தில். (தேவபிரான் தன்னை) - இங்கு வந்து அபகரித்துக் கொண்டு சென்ற எனது நாணம் மற்றும் அடக்கத்தை; அதாவது முட்டுக்கோல் கொண்டு அபகரித்த செல்வத்தை; இதன் மூலம் தனது வெற்றியைக் காண்பித்தபடி உள்ளவன். இவனைத் தாங்கள் பெற்றுள்ளோம் என்பதால், அடைந்த பேறு மற்றும் இவனை விட்டுப் பிரிந்தால் தங்களுடைய இழப்பை ஆகியவற்றை அறியாத நான்முகன் முதலானோர்கள் கூடியுள்ள சபை போன்று அல்லாமல், “ஸம்ஸாரத்திற்குச் சென்று நான் அடைந்த வெற்றி இவையாகும்” என்று தன்னை வெளிப்படுத்தியபடி உள்ள சபையை நாயகியாகிய தான் முதலில் அனுபவித்ததாக எண்ணியபடி, அவனை “தேவபிரான்” என்கிறான். பிரிவால் ஏற்படக்கூடிய துன்பத்தை அறியவில்லை என்றாலும்,

சேர்க்கையால் ஏற்படும் மகிழ்வை அறிவார்கள். (சேண் உயர் வானத்து இருக்கும் தேவபிரான் தன்னை) - அவன், “இந்த இடமானது ப்ரளயத்தால் அழியாததாகும்” என்று எண்ணி இருப்பதால் ப்ரமபதத்தை உயர்வாகக் கொள்கிறான். ஆனால் “விரஹம்” என்ற ப்ரளயம் தீண்டாத இடமே இல்லை என்பதை அவன் அறியவில்லை போலும்; அறிந்திருந்தால் இருந்த இடமான திருப்பாற்கடலிலேயே கிடந்திருப்பான்.

வ்யாக்யானம் - (தன்னை) பார்கிடாய் அவ்வோலக்கமும் அவனும் அவ்விருப்பும் என்கையிலே படப்புகுகிறபாடு; இருந்தவிடத்தே இருக்கவொட்டுவேன் என்றிருக்கிறாயோ? இப்போது இங்ஙனே ஒரு வாய்ப்பகட்டுச் சொல்லுகிறாயாகில், அதுசெய்து தலைக்கட்டவல்லையாகப் புகுகிறாயோ? என்ன, (ஆணை) இவள் இப்போது அவனாணை இடுகிறாளோ, தோழியாணையிடுகிறாளோ? என்னில், அழிக்க நினைக்கிறவனாணையிடாளே, இனித் தோழியாணையாமத்தனையிறே. இதுக்கு உடன்பட்ட தோழியையொழிய, “வேறு பரதேவதையுண்டு” என்று இராளே இவள்தான். “இது உக்தி ஸாரமேயாய்ப் போகாமே, இவள் இத்தனையுஞ் செய்து தலைக்கட்டப் பெறுவது காண்” என்று தன்னினைவு தோற்றவிருந்தாள், “என் தோழி” என்று அவளை அணைத்துக் கொள்ளுகிறாள். அன்றிக்கே, “இவளது கூடப்புகா நின்றதோ” என்றிருந்தாளாய், அவளைப் பார்த்து, “ஆணையென்” என்கிறாளென்னுதல். அவன் என் சொல் வழியே வருமாகில், நீ என் கருத்திலே யொழுகுவதியாகில், தாய்மார் தொடக்கமானார் வார்த்தை கொண்டு கார்யமில்லையாயிற்ற பின்பு, இனித் தடையென்? என்றுமாம். அவன் இவள் வழியே வருகையாவது என்? என்னில், ஸர்வாதிக னாகையாலே அழியவிடானே, இவள்தானே இவள் கருத்திலே நடப்பாளொருத்தியே. (ஆணையென்) தடையென்? ஆணை தடை.

விளக்கம் - (தன்னை) அவனும், அந்த இடத்தில் உள்ள அவனுடைய சபையும் எனது மடல் எடுக்கும் கையால் அடையப்போகும் நிலையை தோழியான நீ காணப்போகிறாய். இருந்த இடத்தில் அவன் கிடக்க நான் விடுவேன் என்று எண்ணுகிறாயா? இதனைக் கேட்ட தோழி நாயகியிடம், “இவ்விதம் வாய்ச்சொல்லில் வீரர் போன்று கூறுகிறாயா? அதனைச் செய்து முடிக்க நீ வல்லவளாக உள்ளாயோ?” என்பதற்கு விடை அளிக்கிறாள். (ஆணை) - இங்கு நாயகி, அவன் மீது ஆணை இடுகிறாளா அல்லது தோழி மீது ஆணை இடுகிறாளா?

அழிக்க எண்ணுபவன் மீது ஆணை இடமாட்டாள்; ஆகவே தோழி மீது ஆணை இட்டாள் என்றே கொள்ளப்படவேண்டும். “ஆனால் ஆணை இடும்போது ஒரு தெய்வத்தின் மீது அல்லவோ ஆணை இடவேண்டும்?”, என்பதற்கு விடை அளிக்கிறார். இவனுடைய நிலைக்கு உடன்படும் ஒரு தோழி அல்லாமல் வேறு ஒரு உயர்ந்த தெய்வம் உள்ளதாக இவள் எண்ணவில்லை. அதாவது தோழியானவள், “நாயகியான இவள் உரைத்த இத்தனையும் வெறும் வாய்ச்சொற்களாக மட்டுமே உள்ளன என்றாகிவிடாமல், இவள் இதனைச் செய்து முடிப்பதைக் காணவேண்டும்”, என்று எண்ணினாள்; இவ்விதம் உள்ள தனது எண்ணத்தை நாயகிக்கு உணர்த்தினாள். இதனைக் கேட்ட நாயகி, “எனது தோழியே” என்று அணைத்துக்கொள்கிறாள். அல்லது தோழியானவள், “நாயகியான இவளுடைய எண்ணம் நிறைவேறுமோ?” என்று ஐயத்தில் இருப்பதாகவும் கொள்ளலாம்; இதனைக் குறிப்பால் உணர்ந்த நாயகி தோழியிடம், “இது ஆணை என் தோழி”, என்றாள். “அவன் எனது சொற்களுக்கு உடன்படுவான். இவ்விதம் உள்ளபோது, நீ எனது எண்ணத்தின்படி நடக்கும்போது, தாய்மார்கள் கூறுவது போன்ற எந்தவிதமான செயலும் நடைபெறாது. ஆகவே எனது ஆணை நிறைவேறாமல் போவதற்கு என்ன தடை உள்ளது?”, என்று கேட்பதாகவும் கொள்ளலாம். ஆனால், “அவன் இவளுடைய வழிக்கு வருவான் என்பது எப்படி?”, என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். அவன் அணைத்தையும் நியமிப்பவன் என்பதால் இந்த ஆணையையும் நிறைவேற்றுவான்; தோழியானவள் ஒருவள் மட்டுமே நாயகியின் எண்ணத்தைப் பின்பற்றும் ஒருவள் ஆகிறாள். (ஆணை) – இதற்குத் தடை என்ன உள்ளது?

வ்யாக்யானம் - (உலகுதோறலர் தூற்றி) “அஸாதாரண விபூதியிலுள்ளார்தாம் பிறரறியும்படி இரார்களிறே” என்றிருக்கைக்கு, அவ்வோலக்கத்திலே வந்தாலோ நான் சொல்லுவது; வழியடையப் படப்புகுகிறபாடு பார்கிடாய் என் கையிலே லோகங்களெங்கும் புக்கு அழிக்கக்கடவேன். அலர் - பழி. என்னை ஊரார் பழி சொல்லும்படி பண்ணினானாகில், தன்னை லோகமாகப் பழி சொல்லும்படி பண்ணுகிறேன். (ஆங்கோணைகள் செய்து) என்னாலான மிறுக்குக்களையெல்லாம் பண்ணக்கடவேன். கோணை - மிறுக்கு. அதாவது நான் கையும் மடலுமாய்ப் புறப்பட்டவாரே, “நம் குண நிஷ்டர்படியிதுவன்றோ” என்று குணங் கொண்டாடி அதிலே செலவெழுதக் கடவன்; “அன்று, உன்னைப்

பெறுகைக்கு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறேன்” என்னக் கடவேன். நான் கையும்மடலுமாய்ச் சென்றவாறே அஞ்சி எதிரே புறப்பட்டு நிற்கக்கடவன். அப்போதாக அவன் காலிலே குனியக் கடவேன், “ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ” என்னும்படி தொட்டு விடக்கடவேன். “சிரஸாயாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா” என்று புண்படும்படி பண்ணக்கடவேன். பிள்ளை தலையாலேயிரந்த காரியத்தை மறுத்துப் போந்தோமென்றாரிறே. நான் இத்தைச் செய்தால், அவர் தம் மனிச்சு அழியாமைக்காக, “தம்மோடு அஸாதாரண பந்த முடையார் தங்கள் ஆதரத்தாலே செய்யக்கடவதொன்றன்றோ இது” என்னக் கடவன்; “அதன்று இது, நான் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறேன்” என்னக்கடவேன்.

விளக்கம் - (உலகு தோறு அலர் தூற்றி) - பரமபதத்தில் உள்ளவர்கள், இவன் செய்கின்ற செயல்கள் தங்களுக்கு ஏற்புடையதாக இல்லையென்றாலும், தங்களுடைய அந்த எண்ணம் மற்றவர்களுக்குத் தெரியாமல் மறைத்துக் கொள்வர்; இவ்விதமாக இங்குள்ள நான், அங்கு சென்றால் அல்லவோ அவர்கள் போன்று எண்ணி எனது உணர்வுகளை மறைக்க இயலும்? அவனிடம் செல்வதற்கு நான் படும்பாட்டை தோழியான நீ அறிகிறாய் அல்லவோ? அனைத்து லோகங்களுக்கும் சென்று, “அவன் குணங்கள் நிறைந்தவன்” என்ற பெயரை நீக்குவேன். என்னைக் குறித்து எனது தாய்மார்கள் பழி கூறும்படிச் செய்தான் என்றால், அவனைக் குறித்து அனைத்து லோகங்களும் பழி உரைக்கும்படிச் செய்கிறேன். (ஆங்கோணைகள் செய்து) – என்னால் முயன்ற அனைத்து மிறுக்குகளையும் செய்கிறேன். நான் கையும் மடலுமாகப் புறப்பட்டதைக் கண்ட அவன் என்னிடம், “நம்முடைய குணம் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர்கள், நம்மைக் குறித்து ஒரு நொடி பிரிந்து இருப்பதையும் பொறுக்கமாட்டார்கள் என்பது போன்று அல்லவோ இருப்பர்?”, என்று தனது குணத்தைக் கொண்டாடி உரைத்து, என்னை அதில் ஈடுபடுத்த முயல்வான்; ஆனால் நான் அவனிடம், “அப்படி அல்ல, உன்னை அடைவதற்கான ஸாதந அநுஷ்டானத்தை நான் செய்கிறேன்” என்று கூறுவேன். நான் கையும் மடலுமாகச் செல்வதைக் கண்ட அவன் அச்சம் கொண்டு எனது எதிரே வந்து நிற்பான். நான் அப்போது அவன் திருவடிகளில் விழுவேன், மஹாபாரதம் உத்யோகபர்வம் (5-8-22) - ருணம் ப்ரவ்ருத்தம் இவ – த்ரௌபதி என்னை கோவிந்தா என்று அழைத்த நிலையானது, வட்டி ஏறிய கடன் போன்று ஆயிற்று - என்பதற்கு ஏற்ப, அவன் தவிக்கும்படியாக, அவன் திருவடிகளைப்

பிடிப்பேன். யுத்தகாண்டம் (24-19) - சிரஸாயாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா - தலையால் வணங்கிய பரதனுடைய சொற்களை நான் செய்யவில்லை - என்று புண்படும்படிச்செய்வேன். அதாவது, “எனது புத்திரன் போன்ற பரதன், தனது தலை சாய்த்து வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டதை நாம் மறுத்தோம்” என்று எண்ணியபடி இராமன் இருந்தான். ஆனால் நான் இவ்விதம் செய்தால், அவன் தன்னுடைய ஆண்மைத்தன்மை அழியாமல் இருப்பதற்காக, “என்னிடம் மட்டுமே ஸம்பந்தம் கொண்டவர்கள், தங்கள் எல்லையற்ற அன்பு காரணமாக இது போன்று செய்வார்கள்”, என்று கூறுவான்; இதற்கு நான், “இது அது போன்று அல்ல. நான் ஸாதநத்தைக்குக் கொள்வேன்; மடல் எரிப்பதும் ஒரு ஸாதனம்”, என்பேன்.

வ்யாக்யானம் - “நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா:” என்கிறவிதிலே செலவெழுதப் பார்ப்பர் அவர்; “அங்ஙனன்று, உன்னுடம்பு பெறுகைக்காகச் செய்கிறேன்” என்னக்கடவேன். (குதிரியாய்) “குந்திரி” என்கிறவித்தை (குதிரி) என்கிறதாய், அதாகிறது அடங்கா ஸ்த்ரீயாய், தடையில்லாப் பெண் என்றபடியாய், தடையுடையேனன்றிக்கே என்னுதல்; அன்றிக்கே, குதிரி என்று செப்பாய்; ஸ்த்ரீகளுக்கு தநமாகிறது நானும் நிறையுமிறே, அது இட்டு வைக்கும் கலமாகுமிறே சரீரம், அவை போகையாலே கேவல சரீர மாத்ரமேயாய் என்னுதல். பனைமடலைக் குதிரையாகப் பண்ணிக் கையிலே கொள்ளக் கடவது, அத்தை யுடையேனாய் என்னுதல். (மடலூர்துமே) “செய்யக் கடவதாயிற்ற பின்பு, இனி, ஒன்றை நினைத்து ஒன்றைச் சொல்லுகிறதென்?” என்று பார்த்து அது தன்னையே சொல்லுகிறாள்.

விளக்கம் - மஹாபாரதம் மோக்ஷ தர்மம் - நித்ய அஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா: - எப்போதும் கைகளைக் குவித்து நிற்பார்கள் - என்பதற்கு ஏற்ப, இப்படியாக நான் செய்வதாக அவன் கூறுவான்; ஆனால் நான், “அப்படி அல்ல. உனது திருமேனியைக் காண நான் முயல்கிறேன்”, என்பேன். (குதிரியாய்) - குதிரி என்பதற்கு மூன்று பொருள் உண்டு. அடங்காத பெண் என்பது முதல் பொருள்; தடை இல்லாத பெண். அல்லது குதிரி என்றால் ஆபரணங்களை வைக்கும் வைக்கும் பாத்திரம்; பெண்களின் தனம் என்பது நாணம் மற்றும் நிறை; அதனைச் சேமிக்கும் பாத்திரமாகச் சரீரம் உள்ளது; அவை அகன்றதால் வெறும் சரீரம்

மட்டுமே உள்ளது என்று கருத்து. அல்லது குதிரி என்றால், குதிரையைச் கொண்டவள்; அதாவது பனை ஓலையைக் குதிரை போன்று செய்து, அதனை மடல் எடுப்பவர்கள் தங்கள் கைகளில் வைத்திருப்பர்; அது போன்று நானும் வைத்துள்ளேன். (மடல் ஊர்துமே) - செய்ய எண்ணியதை தீர்மானித்த பின்னர், அதனை உரைப்பதை விடுத்து, வேறு ஒன்றை உரைப்பது ஏன்? அதாவது “மடல் எடுத்தல்” என்பதைக் கூற எண்ணி, “உலகு தூற்றும்படி உரைப்பேன்” என்று கூறுவது ஏன்? இதனை எண்ணியவள், “மடல் எடுப்பேன்” என்று முடிக்கிறாள்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 73)

வ்யாக்யானம் - (த்வதங்க்ரிம்) நிருபாதிக சேஷியான உன்னுடைய நிரதிசய போக்யமுமாய், ஸர்வ ஸுலபமுமான திருவடிகளை. இத்தால், ப்ராப்யமுமாய், ப்ராபகமுமாய், ப்ராப்தமுமாய் இருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. (உத்திச்ய) இத்தையே பரம்ப்ராப்யமாக நினைத்து; இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரவ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது. (கதாபி) இச்சை பிறந்தபோது காலம் என்கை; இத்தால், வஸந்த க்ரீஷ்மாதி ஸுக்ல க்ருஷ்ண பக்ஷ பூர்வாஹ்ணாபராஹ்ணாதி காலநியதியை உடைய ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளில் இதுக்கு உண்டான வ்யாவ்ருத்தி. (கேநசித்) இத்தால், த்ரைவர்ணிகத்வ க்ருஹமேதித்வ க்ருஷ்ண கேசத்வ வேத வேதாங்க வித்யாதிகாரி நியமமுடைய கர்மங்களில் வ்யாவ்ருத்தி. ஆகையால் ஸர்வாதிகாரமென்கை.

விளக்கம் - (த்வதங்க்ரிம்) - இயற்கையான எஜமானாகிய உன்னுடைய, எல்லையற்ற இனிமையாக உள்ளதும், அனைவருக்கும் எளிதாக அடையலாம்படி உள்ளதும் ஆகிய திருவடிகளை. இதன் மூலம் அடையப்படவேண்டியதாகவும், அடையும்படிச் செய்வதும், அடையத்தக்கதும் என்பதாக திருவடிகள் உள்ளதைக் கூறுகிறார். (உத்திச்ய) - இதனையே அடையப்படவேண்டியவற்றில் மிகவும் உயர்ந்ததாக எண்ணி, இதன் மூலம் மற்ற பயன்களை விலக்குவதாகக் கூறுகிறார். அல்லது மற்ற பயன்களுக்கும் திருவடிகளுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டைக் கூறுகிறார். (கதாபி) - ஆசை ஏற்பட்டபோது; அதாவது அந்தக் காலத்திலும். இதன் மூலம்,

“வஸந்த காலம், க்ரீஷ்மம், சுக்ல பசுஷம், க்ருஷ்ணபசுஷம் பூர்வாஹ்ணாபராஹ்ணாம்” முதலான கால வரைமுறைகள் உள்ளதான ஜ்யோதிஷ்டோமம் முதலான கர்மங்களைக் காட்டிலும், திருவடிகளை அண்டும் செயலுக்கு எந்தவிதமான கால வரைமுறையும் இல்லை என்பதை வேறுபடுத்துகிறார். (கேநசித்) - இதன் மூலம், “மூன்று வர்ணங்கள், க்ருஹஸ்தன் என்பது போன்ற ஆச்ரமங்கள், க்ருஷ்ண மற்றும் கேசவ என்பதான வேத வேதாங்க வித்யைகள்” என்பது போன்று அதிகாரி தகுதி கொண்டதான கர்மங்களைக் காட்டிலும் திருவடிகளை அண்டும் செயலை வேறுபடுத்திக் கூறுகிறார். ஆகவே திருவடிகளைப் பற்றுதல் என்பது அனைவருக்கும் அதிகாரம் உள்ள செயலாகும் என்கிறார்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்